

Αγροτικός Συνεργατισμός

Ενότητα 10: Πολιτικές Στήριξης Αγροτικών Συνεταιρισμών- Συνεταιριστική Νομοθεσία

Παναγιώτα Σεργάκη
Τμήμα Γεωπονίας

Ευρωπαϊκή Ένωση
Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ
ΕΙΔΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ

Με τη συγχρηματοδότηση της Ελλάδας και της Ευρωπαϊκής Ένωσης

ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ ΤΑΜΕΙΟ

Άδειες Χρήσης

- Το παρόν εκπαιδευτικό υλικό υπόκειται σε άδειες χρήσης Creative Commons.
- Για εκπαιδευτικό υλικό, όπως εικόνες, που υπόκειται σε άλλου τύπου άδειας χρήσης, η άδεια χρήσης αναφέρεται ρητώς.

Χρηματοδότηση

- Το παρόν εκπαιδευτικό υλικό έχει αναπτυχθεί στα πλαίσια του εκπαιδευτικού έργου του διδάσκοντα.
- Το έργο «Ανοικτά Ακαδημαϊκά Μαθήματα στο Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης» έχει χρηματοδοτήσει μόνο τη αναδιαμόρφωση του εκπαιδευτικού υλικού.
- Το έργο υλοποιείται στο πλαίσιο του Επιχειρησιακού Προγράμματος «Εκπαίδευση και Δια Βίου Μάθηση» και συγχρηματοδοτείται από την Ευρωπαϊκή Ένωση (Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο) και από εθνικούς πόρους.

Πολιτικές Στήριξης Αγροτικών Συνεταιρισμών-Συνεταιριστική Νομοθεσία

Ευρωπαϊκή Ένωση
Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ
ΕΙΔΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ

Με τη συγχρηματοδότηση της Ελλάδας και της Ευρωπαϊκής Ένωσης

ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ ΤΑΜΕΙΟ

Περιεχόμενα ενότητας

---

1. Ιστορική εξέλιξη της συνεταιριστικής νομοθεσίας.
2. Νομοθεσία που διέπει τη λειτουργία των αγροτικών συνεταιρισμών.

Σκοποί ενότητας

- Η εξοικείωση και η κατανόηση της νομοθεσίας που διέπει τη λειτουργία των αγροτικών συνεταιρισμών.
- Η μελέτη της εξέλιξης της νομοθεσίας από τις αρχές του προηγούμενου αιώνα μέχρι σήμερα.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΕΙΟ
ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Νομοθεσία

Η νομοθεσία των συνεταιρισμών (1)

Στις περισσότερες χώρες του κόσμου υπάρχει ειδική νομοθεσία για τους συν/σμούς. Οι κανόνες των συν/σμών σε όλες τις χώρες ορίζονται από τα καταστατικά τους. Οι συν/σμοί μπορούν να έχουν ποικίλες νομικές μορφές εταιρειών περιορισμένης ευθύνης ή απεριόριστης ευθύνης.

Προϋπόθεση: η διασφάλιση της τήρησης των αρχών των συν/σμών για να διατηρείται αναλλοίωτη η φυσιογνωμία τους.

Η νομοθεσία των συνεταιρισμών (2)

Στην Ελλάδα το «δικαίωμα του συνεταιρίζεσθαι» κατοχυρώθηκε για πρώτη φορά με το άρθρο 11 του Συντάγματος του 1864 που όριζε ότι:

«Οι Έλληνες έχουν το δικαίωμα του συνεταιρίζεσθαι, τηρούντες τους νόμους του κράτους, οίτινες όμως ουδέποτε δύνανται να υπαγάγωσι το δικαίωμα τούτο εις προηγούμενην της κυβερνήσεως άδεια».

Το ισχύον Σύνταγμα με το άρθρο 12 με τον τίτλο Δικαίωμα του συνεταιρίζεσθαι, αναφέρει ότι:

«Οι Έλληνες έχουν το δικαίωμα να συνιστούν ενώσεις και μη κερδοσκοπικά σωματεία, τηρώντας τους νόμους, που ποτέ όμως δεν μπορούν να εξαρτήσουν την άσκηση του δικαιώματος αυτού από προηγούμενη άδεια».

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΕΙΟ
ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Η ιστορική εξέλιξη της συνεταιριστικής νομοθεσίας στην Ελλάδα

Ιστορική εξέλιξη (1)

Ο πρώτος συν/κός νόμος του Ελληνικού κράτους που καθόριζε τους κανόνες λειτουργίας των συνεταιρισμών ήταν ο **N.602/1915**.

Ο νόμος αυτός αφορούσε στους συνεταιρισμούς κάθε μορφής και έχει γενικά αναγνωρισθεί ως ένας πολύ καλός νόμος (Παπαγεωργίου, 2015).

Τα βασικά στοιχεία του νόμου αντλήθηκαν από τον αντίστοιχο πρώτο Γερμανικό Συνεταιριστικό νόμο του 1889 με τις απαραίτητες προσαρμογές για την τότε ελληνική πραγματικότητα.

Ιστορική εξέλιξη (2)

Ο νόμος περιείχε 95 άρθρα και τα κύρια χαρακτηριστικά του ήταν τα εξής:

1. Οι συνεταιρισμοί είχαν περιορισμούς στις δραστηριότητές τους πραγματοποιώντας μόνο δραστηριότητες που προβλέπονταν από το καταστατικό τους και μόνο μέχρι του ποσού που δηλώνονταν από τους παραγωγούς (θεωρείται μειονέκτημα του νόμου).
2. Για τη σύσταση ενός συνεταιρισμού απαιτούνταν επτά (7) τουλάχιστον άτομα.

Ιστορική εξέλιξη (3)

3. Επιτρέπονταν δύο ή περισσότεροι συνεταιρισμοί στον ίδιο Δήμο ή Κοινότητα, αλλά για τη σύσταση δεύτερου και τρίτου συνεταιρισμού απαιτούνταν 25 άτομα.
4. Μέλη του συνεταιρισμού μπορούσαν να γίνουν φυσικά πρόσωπα άνω των 18 ετών που κατοικούσαν μόνιμα στην έδρα του συνεταιρισμού ή είχαν ακίνητα στην περιφέρεια του συνεταιρισμού.

Ιστορική εξέλιξη (4)

5. Το Διοικητικό συμβούλιο εκλέγονταν από τη Γενική συνέλευση των μελών μέσα από ενιαίο ψηφοδέλτιο. Επιπλέον, το ΔΣ μπορούσε να παραχωρεί αρμοδιότητες σε υπηρεσιακά όργανα του συνεταιρισμού σύμφωνα με το καταστατικό του συνεταιρισμού.
6. Η θέση στο Διοικητικό συμβούλιο ήταν τιμητική χωρίς καμιά αμοιβή για τις υπηρεσίες που πρόσφεραν όσοι αναλάμβαναν ρόλο στο ΔΣ.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΕΙΟ
ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Συνεταιριστική νομοθεσία

Στόχοι του Ν 602/1915

1. Ο περιορισμός της εκμετάλλευσης παραγωγών και καταναλωτών από τους μεσάζοντες κατά την πώληση ή αγορά αγροτικών προϊόντων.
2. Ο περιορισμός της εκμετάλλευσης των παραγωγών από τους μεσάζοντες κατά την προμήθεια γεωργικών εφοδίων.
3. Η ικανοποίηση των πιστωτικών αναγκών των παραγωγών από τους συνεταιρισμούς και η καταπολέμηση της τοκογλυφίας.

Ο συν/κός Νόμος 5289/1931

- Η οικονομική ανάπτυξη καθώς και η αυτονομία των Ελληνικών γεωργικών και αγροτικών πιστωτικών συνεταιρισμών υπήρξε τόσο σημαντική, ώστε αναζητήθηκαν άλλες ομάδες άσκησης πολιτικής πίεσης για να καταστείλουν τη σημασία τους.
- Αφορμή για να εκδοθεί ο Ν 5289/1931 ήταν κάποιες παρεκτροπές που παρατηρήθηκαν σε ορισμένες συνεταιριστικές οργανώσεις.

Ο συν/κός Νόμος 31/1967 (1)

- Το 1967, κατά τη δικτατορία των συνταγματαρχών οι οποίοι θέλησαν να αλλάξουν τα διοικητικά και εποπτικά συμβούλια των συν/κών οργανώσεων, δημιουργήθηκε ο **N. 31/1967** με τον οποίο έληξε θητεία όλων των Διοικητικών και Εποπτικών Συμβουλίων των συνεταιριστικών οργανώσεων.

Ο συν/κός Νόμος 31/1967 (2)

- Οι δικτάτορες λίγο αργότερα προβάλλουν το νομοθετικό διάταγμα 227/1973, που οδήγησε σε αναγκαστικές συγχωνεύσεις συνεταιρισμών που λειτουργούσαν στην ίδια κοινότητα ή ενώσεων που λειτουργούσαν στον ίδιο νομό, αλλά δεν εφαρμόστηκε ποτέ. Με το ΝΔ 66/1974 επανήλθαν τα διοικητικά συμβούλια που είχε καταργήσει ο Ν. 31/1967 (Παπαγεωργίου, 2007).

Ο συν/κός Νόμος 921/1979

- Αυτός ο νόμος κατάργησε το άρθρο 56 του νόμου 4640/1930 (που είχε τροποποιήσει τον νόμο 602/1914) που απαγόρευε σε όσους διετέλεσαν ή υπέβαλαν υποψηφιότητα βουλευτή ή δημάρχου, επί μία τριετία να είναι υποψήφιοι για συνεταιριστικό αξίωμα.

Αποτέλεσμα: Χάθηκε η αυτενέργεια στους περισσότερους συν/σμούς στον αγροτικό χώρο (κομματισμός).

Ο Συν/κός Νόμος 1257/1982

- Ο Συν/κός Νόμος 1257/1982 αφορούσε κυρίως στον τρόπο αρχαιρεσιών στους συνεταιρισμούς και την ΠΑΣΕΓΕΣ και έμεινε γνωστός ως Νόμος «Για την αποκατάσταση της δημοκρατικής λειτουργίας των Συνεταιριστικών Οργανώσεων». Όμως με αυτόν τον νόμο ουσιαστικά οι συνεταιρισμοί μετατόπισαν το ενδιαφέρον τους από τις οικονομικές δραστηριότητες στις πολιτικές αντιπαραθέσεις (Ilioroulos, 2000).

Ο Συν/κός Νόμος 1541/1985 (1)

1. Ο Συν/κός Νόμος 1541/1985, βοήθησε ακόμη περισσότερο την κυβερνητική παρέμβαση σε συν/σμούς καθορίζοντας σε υπερβολικό βαθμό λεπτομέρειες σχετικά με την εσωτερική οργάνωση των συνεταιρισμών:
  - i. Επιβάλλει στους πρωτοβάθμιους συνεταιρισμούς και τις δευτεροβάθμιες ενώσεις να προχωρήσουν σε συγχωνεύσεις και συμμετοχή των εργαζομένων στα Διοικητικά Συμβούλια.
  - ii. Εισάγει ένα εκλογικό σύστημα όπου οι υποψήφιοι σχηματίζουν ομάδες (συνδυασμοί) που εκπροσωπούν τα πολιτικά κόμματα.

Ο Συν/κός Νόμος 1541/1985 (1)

- iii. Υιοθετεί την αρχή ένα μέλος μια ψήφος ανεξάρτητα από το ύψος των συνεταιριστικών μερίδων που μπορεί να κατέχει ένα μέλος.
- iv. Ορίζει ότι χρειάζονται 50 άτομα για να ιδρυθεί ένας συνεταιρισμός.

Ο νόμος αυτός εφαρμόστηκε σε ελάχιστες περιπτώσεις (π.χ. συνενώσεις των ΕΑΣ Μεσσηνίας), ενώ υπήρξαν πολλές αντιδράσεις για τις αναγκαστικές συγχωνεύσεις.

Ο Συν/κός Νόμος 2169/1993

Ο συν/κός νόμος 2169/1993 αύξησε την αυτονομία των συν/σμών δίνοντας τους τη δυνατότητα να ρυθμίζουν τα περισσότερα των εσωτερικών τους υποθέσεων με εσωτερικούς κανονισμούς. Μείωσε τον αριθμό των μελών που χρειάζονται για τη συγκρότηση συνεταιρισμού από 50 σε 20.

Άλλοι Συν/κοί Νόμοι

Οι Συν/κοί Νόμοι Ν. 2008/1992, Ν2093/1992, Ν 2169/1993, Ν Ν.2198/1994, Ν. 2237/1994 και Ν. 2538/1997.

Όλοι αυτοί οι νόμοι αφορούσαν σε ρυθμίσεις χρεών των αγροτικών συνεταιρισμών και των ενώσεων αγροτικών συν/σμών.

Ο Συν/κός Νόμος 2810/2000 ή νόμος «Αλέξανδρου Παπαναστασίου» (1)

Σκοπός του νόμου αυτού η ανασυγκρότηση των συνεταιριστικών οργανώσεων με βασική μονάδα τους πρωτοβάθμιους συν/σμούς:

«Η Αγροτική Συνεταιριστική Οργάνωση (Α.Σ.Ο.) είναι αυτόνομη ένωση προσώπων, η οποία συγκροτείται εθελοντικά και επιδιώκει, με την αμοιβαία βοήθεια των μελών της, την οικονομική, κοινωνική, πολιτιστική ανάπτυξη και προαγωγή τους, μέσω μιας συνιδιόκτητης και δημοκρατικά διοικούμενης επιχείρησης».

Ο Συν/κός Νόμος 2810/2000 ή νόμος «Αλέξανδρου Παπαναστασίου» (2)

Χαρακτηριστικά νόμου:

1. Μέλη: Α) Φυσικά πρόσωπα που απασχολούνται σε κλάδο η δραστηριότητα σχετική με αυτή του συνεταιρισμού, Β) Φυσικά και νομικά πρόσωπα που ασκούν επιχειρηματική δραστηριότητα που εξυπηρετείται από αυτές που ασκεί ο συνεταιρισμός. Η τελική απόφαση λαμβανόταν από την γενική συνέλευση, ενώ το ύψος της συν/κής μερίδας καθοριζόταν από το εκάστοτε καταστατικό.

Ο Συν/κός Νόμος 2810/2000 ή νόμος «Αλέξανδρου Παπαναστασίου» (3)

Χαρακτηριστικά νόμου:

2. Αριθμός ψήφων που αναλογούσαν σε κάθε μέλος ήταν μέχρι 3, το δε σύστημα εκλογών ήταν ένας ενιαίος κατάλογος με μισό αριθμό σταυρών.
3. Εποπτεία ασκούνταν από τον εκάστοτε Υπουργό Γεωργίας και ορκωτούς ελεγκτές, οικονομολόγους ή άλλους ειδικούς επιστήμονες.
4. Επαναφορά της δυνατότητας ίδρυσης συν/σμού με ελάχιστο αριθμό μελών το επτά.

Οι Συν/κοί νόμοι 3399/2005 και Ν 3508/2006

Μικρές αλλαγές στον προηγούμενο νόμο.

Ο Συν/κός Νόμος 4015/2011 (1)

Υπαρξη μόνο πρωτοβάθμιων συνεταιρισμών.

- Οι υφιστάμενες **Ενώσεις Αγροτικών Συνεταιρισμών (ΕΑΣ)** μετατρέπονται υποχρεωτικά σε **Πρωτοβάθμιους Αγροτικούς Συνεταιρισμούς (ΑΣ)** ή σε **Αγροτικές Εταιρικές Συμπράξεις (ΑΕΣ)**, που έχουν τη νομική μορφή των ανωνύμων εταιρειών.
- Κατάργηση των **Κοινοπραξιών Αγροτικών Συνεταιρισμών** και μετατροπή τους σε **Συλλογικές Αγροτικές Οργανώσεις (ΣΑΟ)**.

Ο Συν/κός Νόμος 4015/2011 (2)

- Οι τριτοβάθμιες Κεντρικές Συνεταιριστικές Ενώσεις και οι Κοινοπραξίες Αγροτικών Συνεταιριστικών Οργανώσεων, οι οποίες έχουν ιδρυθεί και λειτουργούσαν με βάση τον ν. 2810/2000, μετατρέπονται υποχρεωτικά είτε σε κλαδικούς πρωτοβάθμιους Αγροτικούς Συνεταιρισμούς είτε σε Αγροτικές Εταιρικές Συμπράξεις.
- Μόνο ένας κλαδικός αγροτικός συνεταιρισμός μπορεί να λειτουργεί σε εθνικό επίπεδο για τους παραγωγούς του αντίστοιχου ομοειδούς προϊόντος. Διαφορετικά δεν αναγνωρίζονται και δεν καταχωρούνται στο Εθνικό Μητρώο Συλλογικών Αγροτικών Οργανώσεων που δημιουργήθηκε.

Ο Συν/κός Νόμος 4015/2011 (3)

- Οι Συνεταιριστικές Εταιρείες μετατρέπονται σε Αγροτικές Εταιρικές Συμπράξεις και καταχωρούνται και αυτές στο Μητρώο, εφ' όσον στη μετοχική τους σύνθεση μετέχουν κατά πλειοψηφία αγροτικοί συνεταιρισμοί.
- Η Αγροτική Εταιρική Σύμπραξη περιβάλλεται υποχρεωτικά από τη νομική μορφή της κεφαλαιουχικής εταιρείας, δηλ. της Ανώνυμης Εταιρείας.

Ο Συν/κός Νόμος 4015/2011 (4)

- **Αγροτικός Συνεταιρισμός (ΑΣ)** είναι κάθε πρωτοβάθμιος αγροτικός συνεταιρισμός, ο οποίος λειτουργεί σύμφωνα με τις διατάξεις του Ν. 2810/2000 (Α' 61) και έχει ως μέλη φυσικά πρόσωπα.

Ο Συν/κός Νόμος 4015/2011 (5)

- **Ομάδα Παραγωγών (ΟΠ)** είναι κάθε ένωση που συγκροτούν παραγωγοί αγροτικών προϊόντων, η οποία έχει νομική οντότητα ή αποτελεί σαφώς οριζόμενο μέρος νομικής οντότητας, όπως για παράδειγμα ΑΣ ή μέρος ΑΣ με αντικείμενο δραστηριότητας ένα συγκεκριμένο προϊόν ή μια ομάδα ομοειδών προϊόντων και ανταποκρίνεται στις σχετικές διατάξεις του εθνικού και κοινοτικού δικαίου. Η ΟΠ: α) οργανώνει την παραγωγή συγκεκριμένων κατά περίπτωση αγροτικών προϊόντων, ιδίως του αγροδιατροφικού τομέα, β) αναλαμβάνει την προμήθεια εισροών και εφοδίων, γ) παρέχει υπηρεσίες τυποποίησης, αποθήκευσης και διάθεσης αγροτικών προϊόντων.

Ο Συν/κός Νόμος 4015/2011 (6)

- **Αγροτικές Εταιρικές Συμπράξεις (ΑΕΣ)** είναι οι ανώνυμες εταιρείες (ΑΕ), οι οποίες συγκροτούνται κατά πλειοψηφία από ΑΣ και έχουν διατομεακό και διακλαδικό αντικείμενο, στο πλαίσιο του οποίου: α) αναλαμβάνουν επιχειρηματική δραστηριότητα σε εθνικό και περιφερειακό επίπεδο αναφορικά με την παραγωγή, τυποποίηση, αποθήκευση, βιομηχανική επεξεργασία πρώτου και δεύτερου βαθμού και εμπορία αγροτικών προϊόντων, β) αναλαμβάνουν την παραγωγή και προμήθεια εισροών και εφοδίων και γ) συνάπτουν για τους ανωτέρω σκοπούς διεθνικές συνεργασίες και συμπράξεις με φορείς παρόμοιου σκοπού.

Διαφορές από προηγούμενο νόμο (1)

- Μέλη των Αγροτικών Συνεταιρισμών δεν μπορούν να γίνουν νομικά πρόσωπα του αλλά μόνο φυσικά, κατ' εξαίρεση μπορεί να έχει συνεταιριστική μερίδα ενός αγροτικού συνεταιρισμού ένας άλλος αγροτικός συνεταιρισμός, όμως σε αυτή την περίπτωση δεν μπορεί να υπερβαίνει το 3% των συνεταιριστικών μερίδων των φυσικών προσώπων. Το συνεταιριστικό κεφάλαιο και η συνεταιριστική μερίδα τροποποιούνται σε σχέση με τον Ν.2810/2000 και για το μεν πρώτο θα πρέπει να είναι κατ' ελάχιστο 30.000 ευρώ, ενώ η δε δεύτερη αντιστοιχεί στο «ελάχιστο χρηματικό ποσό συμμετοχής κάθε μέλους στο κεφάλαιο του συνεταιρισμού» και καθορίζεται από το εκάστοτε καταστατικό του κάθε συνεταιρισμού.

Διαφορές από προηγούμενο νόμο (2)

- Για τη σύσταση αγροτικού συνεταιρισμού απαιτείται η σύνταξη καταστατικού και η υπογραφή του από είκοσι τουλάχιστον φυσικά πρόσωπα. Αυξάνονται δηλαδή τα ιδρυτικά μέλη, από επτά σε είκοσι, με την αιτιολόγηση ότι με τον τρόπο αυτό θα αποφευχθεί ο κατακερματισμός των συνεταιριστικών δυνάμεων. Από την εφαρμογή των νέων ρυθμίσεων ο νόμος εξαιρεί τους γυναικείους συνεταιρισμούς (αγροτουριστικοί, αγροβιοτεχνικοί, οικοτεχνικοί) και τους δασικούς, οι οποίοι συνεχίζουν να λειτουργούν σύμφωνα με τις διατάξεις του ν. 2810/2000.

Διαφορές από προηγούμενο νόμο (3)

- Οι Ομάδες Παραγωγών (ΟΠ) εκλαμβάνονται ως ένας θεσμός διαφορετικός και διακριτός από το θεσμό των Συν/σμών. Οι ΟΠ όμως δεν αποτελούν ξεχωριστό θεσμό συνεργασίας. Όπως ορίζουν οι Κανονισμοί της ΕΕ η ΟΠ οφείλει να έχει νομική προσωπικότητα χωρίς να προσδιορίζεται αν θα πρέπει να είναι συνεταιρισμός ή άλλη νομική μορφή επιχείρησης. Επομένως ως ΟΠ μπορούν να αναγνωρισθούν τόσο οι συνεταιρισμοί που έχουν στο καταστατικό τους τα απαιτούμενα από τους κοινοτικούς κανονισμούς χαρακτηριστικά, όσο και οποιαδήποτε άλλη νομική οντότητα με αυτά τα χαρακτηριστικά.

Βιβλιογραφικές πηγές

Το υλικό που χρησιμοποιήθηκε για την προετοιμασία της παρουσίασης συγκεντρώθηκε κυρίως από τα παρακάτω συγγράμματα:

1. Κοντογεώργος, Α. και Σεργάκη, Π. (2015). Αρχές Διοίκησης Συνεταιρισμών-Προοπτικές. Ελληνικός Ακαδημαϊκός Συσσωρευτής <http://repository.kallipos.gr>
2. Παπαγεωργίου, Κ. (2015). Βιώσιμη Συνεταιριστική Οικονομία. Θεωρία και Πρακτική. Εκδόσεις Σταμούλης, Αθήνα.

Σημείωμα Αναφοράς

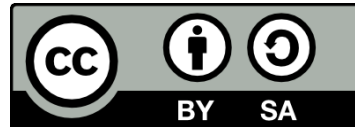
Copyright Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης, Παναγιώτα Σεργάκη.
«Αγροτικός Συνεργατισμός. Πολιτικές Στήριξης Αγροτικών Συνεταιρισμών-
Συνεταιριστική Νομοθεσία». Έκδοση: 1.0. Θεσσαλονίκη 2014. Διαθέσιμο από
τη δικτυακή διεύθυνση: <https://opencourses.auth.gr/courses/OCRS525/>

Σημείωμα Αδειοδότησης

Το παρόν υλικό διατίθεται με τους όρους της άδειας χρήσης Creative Commons Αναφορά - Παρόμοια Διανομή [1] ή μεταγενέστερη, Διεθνής Έκδοση. Εξαιρούνται τα αυτοτελή έργα τρίτων π.χ. φωτογραφίες, διαγράμματα κ.λ.π., τα οποία εμπεριέχονται σε αυτό και τα οποία αναφέρονται μαζί με τους όρους χρήσης τους στο «Σημείωμα Χρήσης Έργων Τρίτων».

Ο δικαιούχος μπορεί να παρέχει στον αδειοδόχο ξεχωριστή άδεια να χρησιμοποιεί το έργο για εμπορική χρήση, εφόσον αυτό του ζητηθεί.

[1] <http://creativecommons.org/licenses/by-sa/4.0/>

Τέλος ενότητας

Επεξεργασία: Χρυσάνθη Χαρατσάρη
Θεσσαλονίκη, Εαρινό εξάμηνο 2014-2015

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΕΙΟ
ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Σημειώματα

Διατήρηση Σημειωμάτων

Οποιαδήποτε αναπαραγωγή ή διασκευή του υλικού θα πρέπει να συμπεριλαμβάνει:

- το Σημείωμα Αναφοράς
- το Σημείωμα Αδειοδότησης
- τη δήλωση Διατήρησης Σημειωμάτων
- το Σημείωμα Χρήσης Έργων Τρίτων (εφόσον υπάρχει)

μαζί με τους συνοδευόμενους υπερσυνδέσμους.

